

Темуриён

Ҷониён

**Амирони
Бухоро**

Чихеле,ки дида
истодаед дар
инчо се гурух аз
синфҳои «8»
иштирок
доранд.

Имруз гурухҳо
муборизаи
кахрамононаи халқи
тоҷик ва халқҳои
дигари О.М –ро ,ки аз
ниммаи дуҷуми асри XIV
то миёнаи асри XIX дар
бар мегирад, байни худ
кувавзозмои мекунанд.

- Темуриён
- Шайбониён
 - Темуриёни Хинд
 - Хонигарии Куканду Хева
- Чониён
 - Аморати Бухоро

- (Шӯриши хитойқипчоқҳо дар Миёнқоли Бухоро + Бухоро бе ҷанг ба Шайбониҳон таслим шуд) - шуриш дар Бухоро =?

1599-1747

Аштарханиён
(Чониён)

(1821+1499)- 1721=1599

(Аз байн рафтани
Хонигарии Қўқанд +
вафоти амир Насрулло) –
Шўриши Сарбадорон = ?

1876+1860- 1366=1370
(Темуриён)

Сардори даста
дар бораи
давлати худ
маълумот
диҳад

Темуриён

**БЕРАҲИМОИ ТЕМУР
ТО КАДОМ ҲАДД БУД?**

Темур дар чохон
дуввумин чеҳраи хун-
рези таърих (баъд аз
Чингиз) шинохта шу-
дааст. Ба фармон ва
ба ширкати худӣ ӯ сад-
ҳо ҳазор мاردумон
қатли омӣ шудаанд.
Аз ҷумла, шаҳри Ур-
ғанҷро ба ҳок яқсон
намуд (1372), дар Ис-
фаҳон 200 ҳазор касро қатли омӣ кард,
ҳазор нафари онҳо каламанора сох-
таанд. Ҳазор касро қатли омӣ кард,
ҳазор касро сохт; дар Сабзор па-
ду ҳазор касро зинда ба заида миён
девор кард; 100 ҳазор асири Ҳиндиро
Дехли қатли омӣ кард; дар шаҳри Д.
Тикрит, Тус, Буст ва Ҳирот пас аз иш-
ғол қаламанораҳо сохт; шаҳри Урған-
ҷон қатли омӣ кард ва амсоли ин.

**ЧАРО
НОМ**

Темур ҳаи
истон будан
пойи рस्ता
да, бо азобе
мат бурд. У
ёфтаниш я
рост меланг
хотир унвон
гирифт.

*Темур ҳангоми
истироҳат*

*Қиёфаи Темур
Тарзи нави
Темуриён*

*Поймаи қардани қудрат дар Исфаҳон
аз ҷониби Темур ва саворанонаш*

Давлати Темуриён
Давлати Темуриён (1370-1506) - Давлати Темуриён

1370-1506

**(Вафоти Нодиршоҳ+Катли
Абдуллохони II) – маркази
Шайбониён эълон шудани
Бухоро = ?**

1785-1920

3) 1747 + 1598 - 1560 = 1785

(аморати Бухоро)

БУХОРО

и Аморати Бухоро сулотиен мебошанд, ки тайи 1920 ҳукмронӣ кардаанд. Ҷимбий соли 1753 ба сулолаи Мангитиен асос марги Раҳимбий амакаш 1758-1785) ба тахт ниоми 27-соли ҳукумати ӯ аз ӯ ва зулму истибаод сулолаи Мангитиен (1785-1800). Ҳайдар Насруллоҳ (1826-1860), Абдулахад (1860-1885), Олимхон (1910-1920)

Дар асрҳои XVI-XX

ҚУДРАТИ АМОРАТИ КАИ АФЗУ

Пас аз марги Донишбузурги ӯ Шохмурод 1785-1800 ҳукмронӣ на мутамарказони ро пеш мамлакат илсохоти мс мури, додситонио Ҳарби аз андохони шаръӣ танҳро нигоҳ дошт. Амир ӯ мустаҳкамсозии пояхои, диниро асос медонист ва мекард. ӯ қисми зиёди зафоти Марвиро забт наму музофотҳои Уроетепла, ҲАморати Бухоро ҳамроҳи ӯ қудрати нуфузи давлат хеле афзуд.

МУБОРИЗАҲОИ ДОХИЛИ ЧИ ГУНА САР ЗАДАНД?

Дар аҳди амир Ҳайдар (1800-1826) бародарони Шохмурод - Умарбӣ ва Фазлбӣ барои соҳиб шудан ба тахту тоҷ ошӯб бардошта, арки Бухоро музофотҳои Миёнқол, Катакурғон, Шахрисабз ва Самарқанд низ ро баромаланд. Бар зами ин, соли 1804 ҳокими Урганҷ Мухаммад Раҳми Хоразм Элтузорхон ба Марве Бухоро ҳучум оварданд. Новобаста амир Ҳайдар то поёни умри ӯ ошӯбу норозигиҳо идома дошта, иқтисо вараӣ қоҳиш ёфт. Баъди марги амир Ҳайдар соли 1826 муборизаи шад мият миёни се писараш - Ҳусайн, Умар ва Насруллоҳ авҷ гирифта, бо га рою хони Қўқанд авҷи тоза гирифт, ки сабабаш забти шаҳрҳои Чиззах, Ҳ па ва Нов аз ҷониби хонигарии Қўқанд гардид. Пас аз марги Насруллоҳ Музаффар ба тахт нишаста (1860-1885) ба Қўқанд ду маротиба (1862 овард ва водии Фарғонаро то Кошғар забт намуд. Аз муборизаҳои тўл Бухорою хонигарии Қўқанд истифода бурда, Руссияи подшоҳӣ бо неру самти Оренбург ба Осивӣ Миёна зада даромад.

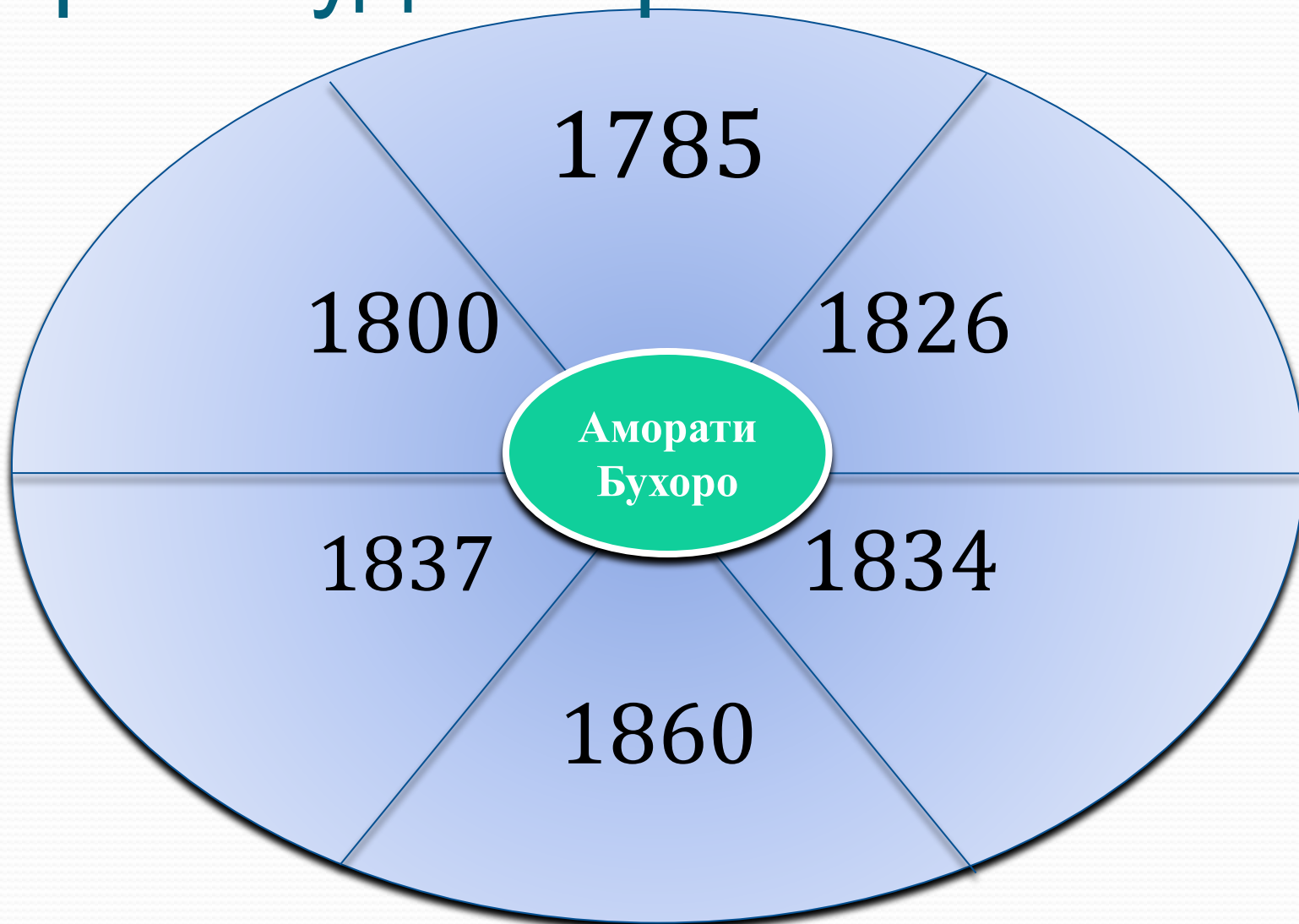
Аркӣ амир дар Бухоро

Сарбети Бухорӣ аз рӯи тасвири В. Веренисин

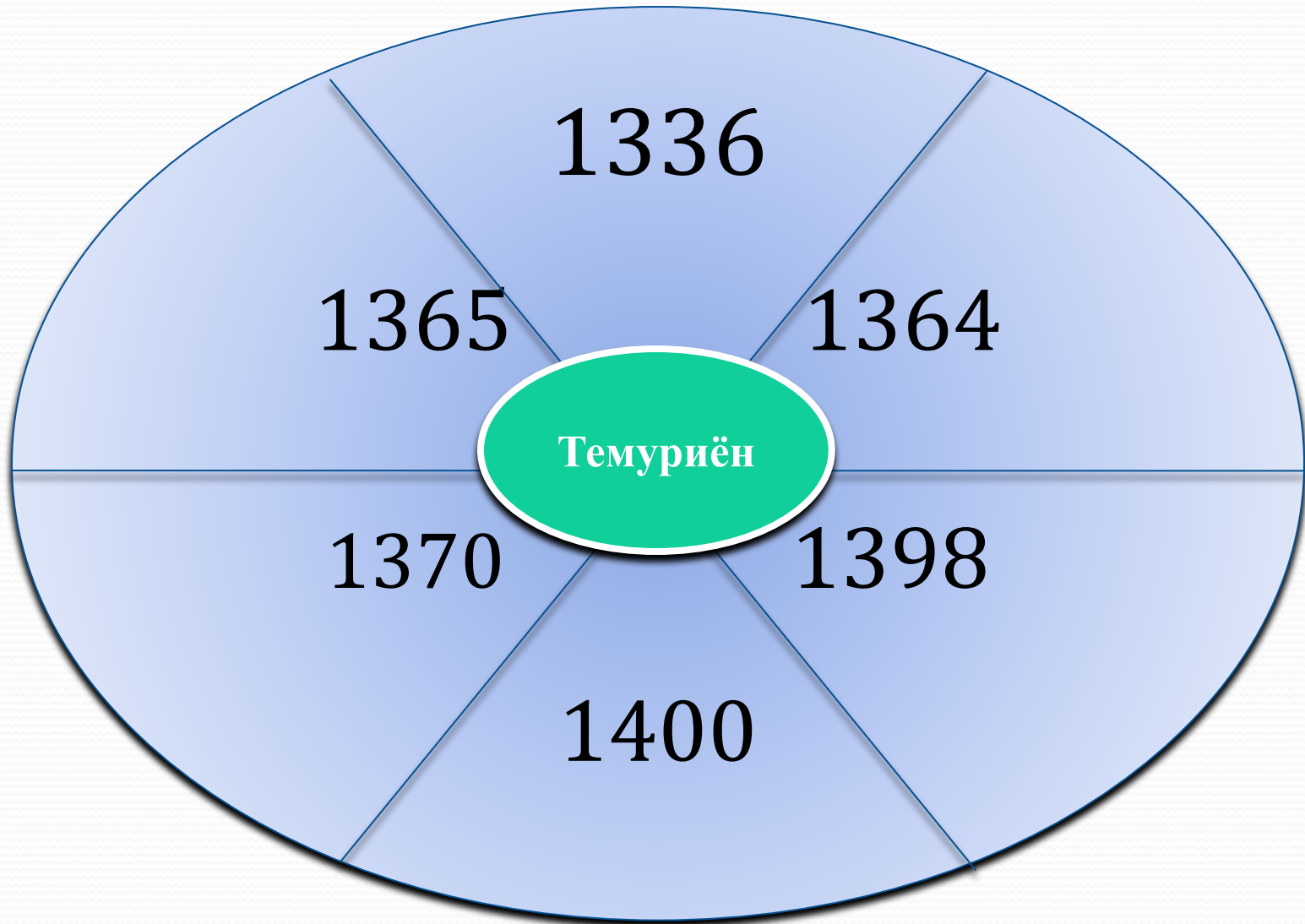
Амири Аморати Бухоро

Амӯшон Аморати Бухоро

Чархи мудаввар

Чархи мудаввар

Рохи Бузурги Абрешим

Оё дар тули
асрхое, ки мо
куваозмои
дорем рохи
бузурги
абрешим ягон
ахамият дошт?

